

Çocuk ve Ağaç Kurbağası

Çınar BİBER

Çocuk ve Ağaç Kurbağası

Çınar BİBER

Leo sarı yağmurluğunu giydi ve mavi lastik çizmelerinin bağcıklarını bağladı. Bugün, kitaplarındaki değil, gerçek yağmur ormanını keşfedeceği gündü. Büyüteçini sırt çantasının askısına taktı ve çamurlu patikaya adım attı. Hava ıslak yaprak ve çiçek kokuyordu. Nereye baksa bir şeyler kıpırdıyor ya da büyüyordu.

Uzun ağaclar yükseldikçe yükseliyor, yaprakları Leo'nun çok yukarısında yeşil bir çatı oluşturunordu. Sarmaşıklar halat gibi aşağı sarkıyor, parlak çiçekler gölgelerden dışarı bakıyordu. Leo çevresinde ısıklar, cıvıltılar ve vızıltılar duydu. Büyük, hareketli ormanda kendini küçük ve mutlu hissetti. Ne bulacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

Geniř yeřil bir yaprağın üzerinde minik ve parlak bir řey Leo'nun dikkatini çekti. Bu bir ağaç kurbağasıydı, onun başparmağından büyük değildi! Derisi canlı bir limon yeřiliydi ve büyük altın rengi gözleri ona yavaşça kırpıyordu. Turuncu parmak yastıkları yaprağa tutunmasına yardım ediyordu. Leo nefesini tuttu ve büyüteçini çok ama çok dikkatli kaldırdı.

"Merhaba," diye fısıldadı Leo. Ağaç kurbağası başını yana eğdi ve küçük, neşeli bir cık sesi çıkardı. Leo yanlarında mavi bir ton ve soluk krem rengi bir karın fark etti. Kurbağa hiç korkmuş gibi görünmüyordu. Yakındaki bir sarmaşığa atladı ve sanki Leo'nun onu izlemesini istiyormuş gibi arkasına baktı. Leo da dikkatli adımlarla onu izledi.

Ağaç kurbağası Leo'yu, oyuğunda küçük bir yağmur suyu birikintisi olan uzun, yapraklı bir ağaca götürdü. "Burası benim evim," der gibiydi kurbağa. "Tırmanmak için uzun ağaçlara, içmek için temiz suya ihtiyacım var." Leo birikintide kıvranan iribaşları izledi. Ağacın her şeyi nasıl bir arada tuttuğunu, gökyüzünde küçük bir mahalle gibi olduğunu gördü.

Sonra kurbağa eğrelti otları ve geniş yapraklarla dolu bir alandan atladı. "Çok bitki, çok saklanma yeri demek," diye düşündü Leo kurbağanın söylediğini. Arılar çiçeklerin etrafında vızıldıyor, bir kertenkele bir kayanın üzerinde güneşleniyordu. Leo küçük bir alanda yedi farklı yaprak türü saydı. Orman yaşamla doluydu ve her parçası önemli görünüyordu.

Leo yosunlu bir kütüğe oturdu ve defterini açtı. Kurbağayı, uzun ağacı, temiz birikintiyi ve birbirine dolanmış bitkileri çizdi. "Yani sağlıklı bir orman için uzun ağaçlar, temiz su ve bir sürü bitki gerekir," dedi yumuşak bir sesle. Ağaç kurbağası onaylıyormuş gibi cikledi. Leo paylaşmaya değer bir sır öğrenmiş gibi hissetti.

Yanlarından geçen bir rehber Leo'nun çizimini gördü. "Yağmur ormanındaki komşularımızdan biriyle tanışmışsın," dedi gülümseyerek. "Onun gibi kurbağalar hayatta kalmak için sağlıklı bir ormana ihtiyaç duyar. Bir ormanda çok çeşitli bitkiler ve hayvanlar olduğunda buna biyoçeşitlilik deriz." Leo yeni kelimeyi yavaşça söyledi, kulağa hoş gelmesini sevdi. Bu, yaşamla dolu bir orman demekti.

Rehber yukarıdaki ağaç örtüsünü işaret etti. "Uzun ağaçlar dev bir şemsiye gibidir," diye açıkladı. "Kurbağalara, kuşlara ve böceklerle yuva olurlar. Temiz su ve bir sürü bitki herkesi sağlıklı tutar." Leo yukarı baktı ve yaprakların arasında saklanan tüm canlıları hayal etti. Her ayrıntıyı hatırlamak istedi.

O akşam Leo ağaç kurbağasına veda etti. "Senin hikâveni anlatacağım," diye söz verdi. Küçük kurbağa altın rengi gözlerini kırptı ve yaprağına geri atladı. Leo el salladı ve patikadan aşağı yürüdü, çizmeleri çamurda şapırdıyordu. Defteri eskizlerle, kalbi fikirlerle doluydu.

Eve döndüğünde Leo çizimlerini masaya yaydı. Dallar, yosun, kil ve küçük bir karton kutu topladı. Yağmur ormanı ağaç örtüsünün bir maketini yapmak istiyordu. İnce dallardan uzun ağaçlar, iplerden sarmaşıklar yaptı. Temiz su için mavi kâğıttan küçük bir birikinti ekledi. Sonra yeşil kilden küçük bir kurbağa şekillendirdi.

Leo kurbağanın gözlerini altın rengine boyadı ve ona turuncu parmak yastıkları yaptı. Kâğıttan kesilmiş eğrelti otları ve çiçekler ekledi. "İşte," dedi, "uzun ağaçlar, temiz su ve bir sürü bitki." Kurbağayı tıpkı gerçek ormandaki gibi yüksek bir dala yerleştirdi. Maketi sağlıklı bir ormanın yaşamla dolu olduğunu gösteriyordu. Ona biyoçeşitlilik maketimi adını verdi.

Ertesi gün Leo maketini okula getirdi. Sınıfın önünde durdu ve derin bir nefes aldı. "Bu bir yağmur ormanı ağaç örtüsü," dedi. "Bir ağaç kurbağası bana ormanların pek çok bitkiye ve hayvana yuva olduğunu gösterdi. Buna biyoçeşitlilik denir." Sınıf arkadaşları küçük kurbağayı görmek için öne eğildiler. Sorular sordular ve Leo hepsini yanıtladı.

Leo'nun öğretmeni gülümsedi. "Bize sağlıklı ormanların neden önemli olduğunu gösterdin," dedi. Leo içi ısınmış ve gururlu hissetti. Maketine baktı ve küçük kurbağanın altın rengi gözlerini hatırladı. Küçük hikâyelerin bile büyük şeyler öğretebileceğini biliyordu. Ve ağaç kurbağasının hikâyesini tam söz verdiği gibi anlatmıştı.

O gece Leo maketini rafına koydu. Küçük kıl kurbağa dalında oturuyor, ay ışığında parlak yeşil parlıyordu. Leo yağmur ormanındaki gerçek kurbağayı düşünerek gülümsedi. "Bana evini gösterdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı. Sonra gözlerini kapattı ve uzun ağaçlarla altın rengi gözlerin rüyasını gördü.

Rüyasında Leo ağaç örtüsünde yanında ağaç kurbaçasıyla yürüyordu. Her yaprak parlıyor, her birikinti temiz ve berraktı. "Sağlıklı bir orman yaşamla doludur," der gibiydi kurbağa. Leo gülümseyerek uyandı. Çocukla ağaç kurbaçasını ve bir ormanı şarkı söyletten biyoçeşitliliği hep hatırlayacağını biliyordu.